"దీనిమీద సంతకం పెట్టు" చేతిలో తెల్లకాగితం పట్టుకుని గద్దిస్తున్నాడతను.

"ఎందుకు?" అడిగిందతని భార్య భాగ్యలక్ష్మి.

మరణ వాంగ్మూలం

పోసుల రాజన్న

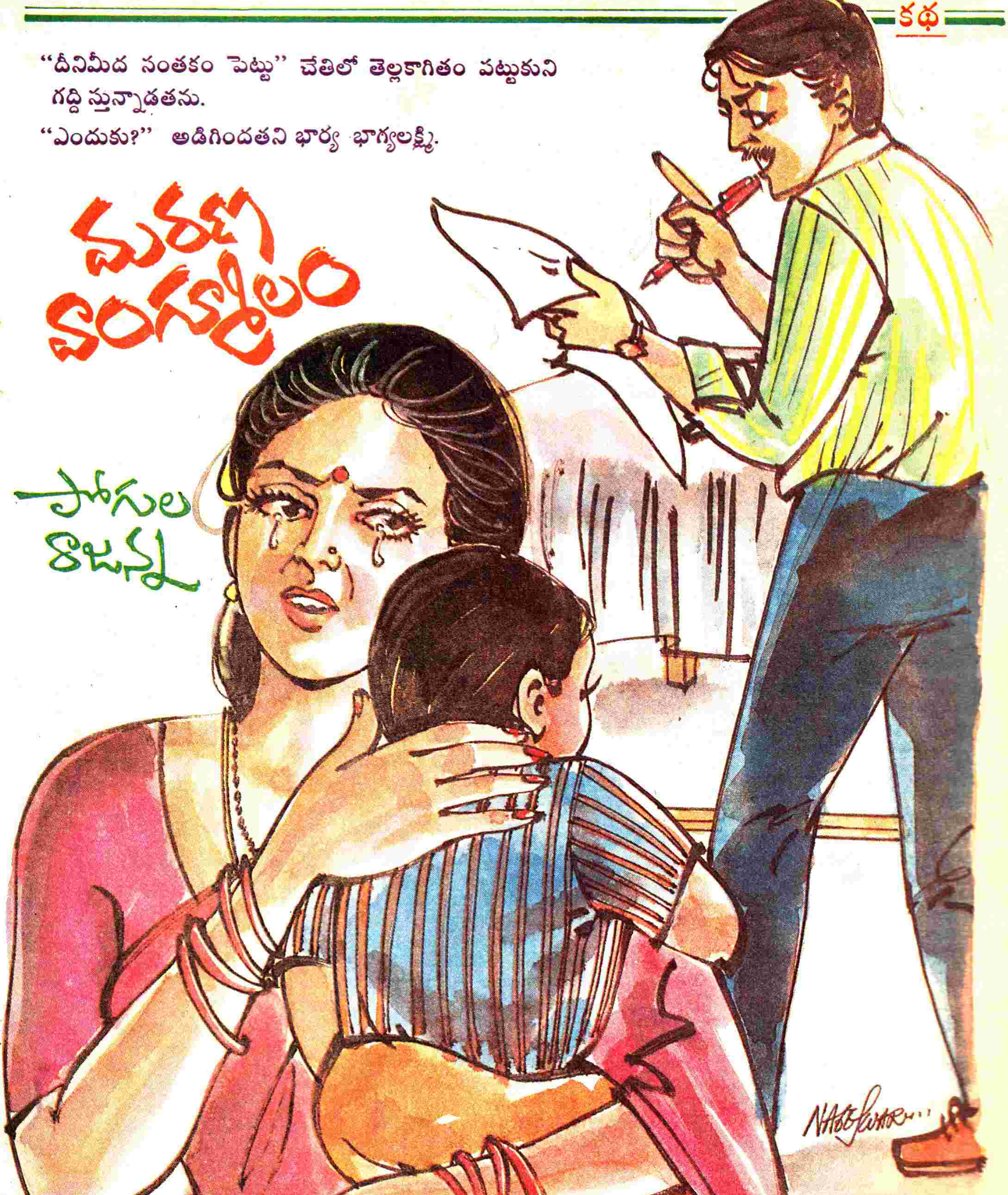

"నీతో కాపురం చేయడం నా కిష్టం లేదు" సూటిగా సమాధాన మిచ్చాడతను.

"ఏంటండి మీరు మాట్లా డేది?" ఈ పసిబిడ్డని చూస్తూ కూడ మీకా నోరెట్లా వచ్చిందండీ" అంటూ తన ఒడిలోని తొమ్మిది నెలల పసిపాపని చూపించిందామె.

"చూడూ!" "అదంతా నా కనవసరం. సెంటిమెంట్లతో నన్నిబ్బంది పెట్టకు. మర్యాదగా సంతకం పెట్టూ" మళ్ళీ రెట్టించాడతను.

"నేను పెట్టను". "మా నాన్నతో ఈ విషయం చెబుతాను" అందామె.

"ఏంటే చెప్పేది?"...హా... "ఆ రోజు పండగనాడు పెద్ద రాద్ధాంతం చేశారుగా! మీ నాన్నా నీవు కల్సి", అనలేంటే నీ ఉద్దేశ్యం..."

"ఆఫ్టాల్ స్కూటరిప్పించమంటే ఇంత పొడుగు సంసారం చిట్టా చదివాడు మీ నాన్నా" అంటూ హేళనగా మాట్లాడుతున్నాడతను.

** ** **

భీమాచారికి ఇద్దరు కూతుళ్లు. పెద్దమ్మాయినిచ్చి ఏడాదిన్నర క్రితం శ్రీనివాస్‌తో వివాహం చేశాడు. వరకట్నం కింద లక్ష రూపాయల నగదుతో సహా సుమారు 50 వేలు విలువచేసే ఇతర సామగ్రి కూడా పెట్టాడు. అయినా అడపా దడపా అప్పుడప్పుడు పండగలకని అల్లుడి గొంతెమ్మ కోర్కెల్ని టి.వి, ఫ్రిజ్, గ్రైండర్లు వగైరా వగైరా రూపాల్లో తీరుస్తూనే ఉన్నాడు.

సంక్రాంతి పండక్కని కూతురూ అల్లుడొచ్చారు. ఓ నాల్రోజులున్న తర్వాత కూతురు తన భర్త పేకాటాడుతూ బాగా తాగుతూ అర్ధరాత్రిళ్ల వరకు ఇంటికి రావడంలేదని, ప్రతి చిన్న విషయానికి రాద్ధాంతం చేస్తాడని, చీదరింపులు, కొట్టడం ఎక్కువైందని, ఈ మధ్య స్కూటరిప్పించమని గొడవ చేస్తున్నాడని ఏడుస్తూ చెప్పింది.

"పండక్కి వచ్చిన అల్లుడ్ని నిలబెట్టి అడగడం బాగుండదని అనుకున్నాడు మనస్సులో..." అయినా కూతురు చెప్పినదాన్నిబట్టి అడగడం తప్పనిసరి అనిపించి...

"చూడు బాబు!" ఏదైనా నీ కవసరం ఉంటే నాతో నేరుగా చెప్పొచ్చు. నీ పడిగింది ఎప్పుడైనా కాదన్నామా!? కాస్త వెనుకా ముందైనా మొక్కుబడిగా తీరుస్తూనే ఉన్నాము. నే నీ మధ్యనే ఉద్యోగం నుంచి "రిటైర్" అయిన సంగతీ నీకు తెల్సిందే...! ఇక రెండో అమ్మాయి పెళ్లీడుకొచ్చింది దాని బాధ్యతలు గూడ చూడాలి. నీవేదో స్కూటర్ కావాలన్నావట...! అది... దయచేసి ఇప్పటి పరిస్థితుల్లో అంత వెచ్చించి [illegible] నా వల్ల కాదు... కొంతకాలం ఓపిక పట్టినట్టైతే [illegible] ఏర్పాటు చేయగలను. నా పరిస్థితి [illegible] దయచేసి అమ్మాయిని ఇబ్బందిపెట్టకు... [illegible]

"మీ దగ్గర ఇరవై నాలుగు క్యారెట్ల బంగార ముందటగా...."

"బంగారం లేదు గానీ, క్యారెట్లు మాత్రం ఉన్నాయ్!"

-సి.హెచ్.మృత్యుంజయ [భూదాన్‌పోచంపల్లి]

యగానే తొందరగా ఇంటికొచ్చెయ్ బాబు! అసలే రోజులు బాగాలేవు. పసిబిడ్డని జాగ్రత్తగా చూసుకో అంటూ తన మనవరాలి క్షేమాలతో సహా చెబుతున్నాడు అమ్మాయి తండ్రి.

"ఈ సోదంతా ఎందుకు చెబుతున్నారనలు" స్కూల్ పల్లెటూర్లో ఉంది. అక్కడికెళ్ళాలంటే రోజూ ఇరవై కిలోమీటర్లెళ్లాల్సి వస్తుందని స్కూటరడిగాను. పైగా... ఇంటికొచ్చెయ్... రాత్రిళ్లు తిరుగుతున్నానని పెద్ద చెప్పొచ్చారు... అయినా... నా ఇష్టమున్నపుడొస్తాను. ఇష్టమున్నాట్టాడుకుంటాను... మీ కిష్టముంటే నాతో పంపించండి... లేదా మీ ఇంట్లోనే ఉంచుకోండి...! ఆవేశంగా అంటూ చిర్రుబుర్రు లాడుతున్నాడతను.

"అదికాదు బాబూ!" "ఇవుడేమన్నాని, అంతలా మాట్లాడుతున్నావ్" "ఏదో ఉపాధ్యాయుడివి అర్థం చేస్కుంటావని" చెప్పాల్సిన అవసరం లేదని అనుకుంటున్నాను... "దయచేసి కాస్త ఓపిక పట్టు". మా తరవున తప్పులేమన్న ఉంటే క్షమించూ అంటూ సగటు ఆడపిల్ల తండ్రిలా తన పెద్దంతరాన్ని కూడ వదిలిపెట్టి ప్రాధేయపడ్తూ...ఏడుస్తున్నా తన కూతుర్ని నచ్చజెప్తూ పంపించారా పూటకి అతనితో...

** ** **

"దరిద్ర మొఖాన్ని చేసుకుని చాలా నష్టపోయాను. ఓ లక్ష కట్నం ఇచ్చాడో లేదో తెగ ఇదైపోతున్నాడు. పైగా నా క్షేమం కోరుకుంటున్నాడట.... ఇంకో సంబంధాన్ని చేస్కున్నట్టైతే! ఇంతకన్న నాల్గింత లెక్కువిస్తామన్నారు..

"ఇదిగా ఇలా నీవు దాపురించావు"...... అంటూ ఏకధాటిగా అసహ్యించుకుంటూ..... "ఏంటి అలా చూస్తావ్" "సంతకం పెట్టు' అంటూ బెదిరిస్తున్నాడు మళ్ళీ....

ఆమె తలవాల్చి మౌనంగా ఉంది.

ఆమె తలని పైకెత్తుతూ... అనవసరంగా ఇబ్బంది [illegible] సంతకం పెట్టి విడాకులి చ్చెయ్" [illegible]

ఆమె [illegible] ఉన్నాయి. నుడి [illegible] అంత శూన్యం.... [illegible] పెద్దలు దీవిస్తూ [illegible] అను [illegible]

[illegible] మూడొద్దుల్నే ముగి

సిపోవల్సి వస్తుంటే ఏ అమ్మాయికైనా బాధగానే ఉంటుంది. కష్టాల్ని వేధింపుల్ని చీదరింపుల్ని అన్నింటిని చవి చూసిన ఆమె సహనాన్ని కాలం పరీక్షిస్తుంది.

"పది మందికి చెప్పుకుంటే సంసారం గుప్పుమని, చులకనవుతుందని" బోధించిన తల్లిదండ్రుల పాఠాల్ని విన్న సగటు స్త్రీ ఆమె. కళ్ల నీళ్ల పర్యంతం తడిసి ముద్దైపోయింది. కన్నీటిబొట్లు ఒడిలో పాలు త్రాగుతున్న పసిబిడ్డ నోట్లోకి ఉప్పగా జారుతున్నాయి. పసిపాప ఏడ్పూ అందుకుంది.

"ఇదిగో! ఏడుపు ఆపి సంతకం పెట్టమని పందసార్లు మొత్తుకుంటున్నా" అయినా వినిపించుకోవడం లేదు...." ఇలా కాదు.... నీ పని... అంటూ గది మధ్యలో ఉన్న పసిపాప తాలూకు ఊయల తాడును విప్పి దాంతో తల్లీకూతుళ్లనిద్దర్ని బంధించాడు.

"చూడూ" నీకు మూడు ముళ్లేసినందుకు మూడు నిమిషాల టైమిస్తున్నా!" ఈ లోపు సంతకం పెట్టావా ఓ.కె. లేకపోతే ఈ కిరోసిన్‌తో తలార స్నానం చేయించి, దహనం చేస్తా ఏమనుకుంటున్నావో"...... అంటూ కిరోసిన్ డబ్బా అగ్గి పెట్టితో సహా సిద్ధంగా ఉన్నాడు.

ఆమె బ్రతిమిలాడుతోంది. చెతులెత్తి దండం పెడ్తోంది. పసిబిడ్డనైనా చూడమని వేడుకుంటోంది. ప్రాధేయపడుతున్నది.

"ఒకటి........ అనవసరంగా బలైపోతున్నావు....... రెండూ .... సంతకం పెట్టేయ్.... హాయిగా పుట్టింట్లో జీవించు లేదా మరొకడ్ని పెళ్లాడు.... ఇండియా సెంటిమెంట్లకి అందరు సంసార బందీలై పోతున్నారు. ఒకటే రొటిన్.... అదే ఫారిన్ కల్చర్ చూడూ....... కట్టుబాట్లుండవు... ఒక్కొక్కడు పంద మందితో కాపురం చేస్తుంటాడు...... మన ఇండియా ఇక మారదు నీలాంటి అమ్మాయిలుంటే.... అరెరె.... టైమయిపోయిందే..... చూడు నన్నిబ్బంది పెట్టకు. నీవు చావకు పెట్టేసెయ్.... మూ..... అంటూ తన వాచి వంక చూస్కుంటున్నాడు అతను......

తొమ్మిది నెలలు మోసిన పేగు....బయటి ప్రపంచాన్ని చూసింకా తొమ్మిది నెలలైనా నిండలేదు. మాతృహృదయాన్ని చవిచూడనే లేదు. అయినా మాతృత్వం తల్లడిల్లుతోంది. బలవంతాన మృత్యులోయల్లోకి దొర్లించబడ్తున్న బాధ అతని మాటల్ని వింటుంటే చనిపోవాలనిపిస్తోంది. కాని పసిబిడ్డని చూస్తే ఆమె ప్రాణం విలవిలలాడ్తోంది. ఆ పాప కోసం బ్రతకాలనిపిస్తోంది. "అవును బ్రతకాలి...పసిదాని కోసం బ్రతకాలి...బ్రతకాలి" అనుకుంటుంది మనస్సులో....

ఆవు తన లేగదూడని ఆప్యాయంగా నిమురుతున్న దృశ్యం అప్పుడామెలో కన్పిస్తోంది. గుండెలకి హత్తుకోవాలనే తపన....కాని ఆమె బంధించబడింది.

"ఆ కాగితమిటువ్వండి" సంతకం పెడ్తాను" అంది ఆవేశంతో.

"అది " - అలా ఉండాలి....." అంటూ కాగితాన్నామెకు అందిస్తూ....

"నా చావుకి నేనే కారణం మరెవ్వరి ప్రమేయం లేదు" అని వ్రాయమన్నాడతను.

"ఆమె షాక్ తిన్నది ఒణికి పోతూ.....అంటే చావమంటారా!?" పూర్తిగా తడారిన లోగొంతుకతో .....అంది.

"ఇంకా అర్థం కాలేదా!?" విడాకుల కన్నా ఈ పనే బాగుంటదనిపించి....'కండిషన్' అందుకే మార్చుకున్నా" మానాభిమానాలు లేని ఉన్మాదిలా అన్నాడతను.

ఆమె దుఃఖం కట్టలు తెంచుకుంది. నాల్గోడల మధ్య

అరణ్య రోదనయ్యింది. "పిల్లిని బంధించి కొడితే పులిలా తిరగబడ్తుంది" కాని ఆమె తిరగబడ్లేదు. ఆ క్షణం ఆమె తెలివికి అభినందించాల్సిందే....

"సరే అలాగే రాసిస్తాను" కాని ఈ వసిదాన్ని వదిలి పెట్టండి" అందామె.

అతను ఒప్పుకున్నాడు...వసిపావను బంధవిముక్తిరాలు చేయడానికి తాళ్ళు విప్పుతున్నాడు....అప్పుడే క్షణం కూడా వృధా చేయకుండా ఆమె చక, చక వదులుగా ఉన్న తాళ్ల నుంచి వసిబడ్డతో నహా గది బయట తలుపు వరకూ వచ్చింది.

అతడిలో ఉన్మాదం ఇంకా పెట్రేల్లిపోయింది. ఆవేశంతో ఊగిపోతూ కిరోసిన్ డబ్బాతో ఆమె పైకి వెదజల్లాడు....అగ్గిపుల్ల గీసి విసిరేశాడు....ఆమె ఒంటినిండా మంటలు చెలరేగాయి వసిపావ నొదిలేసి గది బయటకు రావడానికి ప్రయత్నిస్తోంది. మంటలు తాళ లేక పెద్దగా అరుస్తోంది. ఆ అరుపులకి కాలుతున్న కమురు వాననకి చుట్టుపక్కలవాళ్ళొచ్చి నహాయన్నిందించారు.

● ● ● ●

అది గాంధీఆన్పత్రి. బర్నింగ్ సెక్షన్లో శరీరం కాలి బొబ్బలెక్కి వికృతంగా కనవడే ఆకారాల్ని చూస్తే కొత్త మానవాకారాల్ని తలపోస్తుంది. భయంకర మని పిస్తుంది. బాధనిపెంచి జాలేస్తుంది. కాలిన గాయాల నొప్పుల్ని భరించలేక హాహాకారాలు చేస్తూ ఏడుస్తుంటారు. ఆన్పత్రి నిండా ఇవే కేనులు. డాక్టర్లు ఎమర్జెన్సీ వార్డుల్లో. ఇతర గదుల్లో వారి పనుల్లో నిమగ్నమై పోయారు. పోలీసులు ఎంక్వైరీలు - మరణ వాంగ్మూలాలు తీనుకోవడంలో మునిగి పోయారు.

భాగ్యలక్ష్మి, స్త్రీల వార్డు రెండులో చేర్చబడింది. భర్త ఆమె మంచం ప్రక్కనే నిల్చున్నాడు. దీన వదనాన్ని పెట్టి....ఆమె తల్లిదండ్రులకు వార్త అంది. గుండెల్ని బాదుకుంటూ ఆన్పత్రిని చేరుకున్నారు. ప్రతి మంచాన్నెదికి ఆమెదగ్గరికి వచ్చారు. కూతురి ఆకారాన్ని చూసిన వాళ్ల దుఃఖం వర్ణనాతీతం ఏ తల్లిదండ్రులకైనా కూతుర్ని ఆ స్థితిలో చూడడం దురదృష్టమే. తండ్రికి, కూతురి వరిస్థితిని చూస్తుంటే. దుఃఖం - ఆందోళన - ఆవేశం పొంగింది. వక్కనే రాయిలా నిలబడ్డ అల్లుడి చొక్కా పుచ్చుకుని. "చెప్పరా! చెప్పు"...."నా బిడ్డకి ఈ గతెందుకు పట్టింది!? "ఎందుకు జరిగిందిరా!? ఏమైందిరా!?" అంటూ కోపంతో ఊగిపోతూ ఎడాపెడా అతడి చెంపల్ని వాయించాడు. అతడిలో చలనం లేదు...మారు మాట్లాడలేదు...ఆన్పత్రిలో అందరూ ఇటు వైపే చూస్తున్నారు.

● ● ● ●

"చెప్పమ్మా!" నీకు ఒళ్ళెలా కాలింది?" అంటూ ప్రశ్నించాడు ఎస్.ఐ.

"స్టౌ ప్రమాదంలో సార్"

"ఎట్లా జరిగింది?" ఇంకేమైనా చెబుతుందేమోనని మళ్ళీ అడిగాడు.

"వంట వారుస్తుండగా కొంగు అంటుకుంది సార్" చెప్పిందామె.

"భర్త ఇంట్లో లేడా!?

"ఉన్నాడు"

"అయితే నీ కతను నహాయం అందించలేదా?"

"అందించాడు"

నహాయమందిస్తే శరీరం అంతగా కాలి ఉండదన్న

సారా దుష్పలితాల మీద టీచరు వివరిస్తూ విద్యార్థులకు ఒక ప్రయోగం చూపెడుతున్నాడు.

ఒక గ్లానులో నీరు, మరో గ్లానులో సారాయిపోసి, నీరు ఉన్న గ్లానులో ఒక పురుగును వేశాడు. అది నీటిలో అటు ఇటు తిరుగుతోంది. సారాయి గ్లానులో మరో పురుగును వేశాడు. మరు క్షణం అది చనిపోయింది.

ఈ ప్రయోగం వల్ల మీకు ఏమి తెలిసింది?' అడిగాడు టీచరు

ఓ విద్యార్థి-

"సారా తాగడం వల్ల కడుపులో ఏవైనా పురుగులుంటే చనిపోతాయి సార్!"

గౌతమ్‌కృష్ణ [పోల్కంపల్లి]

అనుమానంతో...ఆమె భర్త చేతుల్ని చూస్తున్నాడు. వెంట్రుక మాడిన గాయమైనా లేదతనికి.

ఆమెకు ఒళ్లంటుకున్నప్పుడు నీవేం చేస్తున్నావు?

న్యూస్ పేవర్ని చదువుతున్నాన్ సార్" ఈలోగా ఆమె అరుపుల్ని విని వంటింట్లోకి వరిగెత్తాను. దుప్పటి కప్పేశాను.... అని క్లుప్తంగా చెప్పాడతను.

నీకు "ఎక్కడైనా గాయం అయిందా!?" అనుమానంతో ప్రశ్నించాడు.

"లేదు" సార్.

"అంటే చాలా జాగ్రత్త వడ్డావన్న మాట" అంటూ తీక్షణంగా చూశాడతని కళ్లలోకి.... చూపులు మరల్చుకున్నాడతను.

"మా అమ్మాయి భయవడి అలా చెప్తోంది సార్" ఈ కిరాతకుడే అంటి పెట్టుంటాడ్సార్" వీడి దుర్వ్యననాలకు నా బిడ్డని బలి చేశాడ్సార్" అంటూ ఆవేశంతో చెబుతున్నాడు. భీమాచారి.

"చెప్పమ్మా!" నీకేం భయం లేదు" తిరిగి అనునయంగా ప్రశ్నించాడు ఎస్.ఐ.

"చెప్పాను కదండి" వినుగ్గా అంది. శరీరాన్ని మంటలు బాధల్ని పెడ్తున్నాయి.

"చూడమ్మా!" నీ వింకేదైనా చివరి క్షణంలోనైనా చెప్పొచ్చు నీకేం భయం లేదంటూ" అక్కడ్నుంచి వెళ్లిపోయాడు. ఎస్.ఐ.

"నాన్నా!" ఆయనేమనకండి ప్రమాదం అనుకోకుండా జరిగింది. ఇందులో ఆయన పొరపాటేమిలేదు. తండ్రిని దగ్గరికి పిలిచి ఏడుస్తూ చెప్పిందామె.

లేదమ్మా! అలా జరిగుండలేదమ్మా! ఆ రోజు అతడి మాటలు విన్నప్పట్నుంచే నాకు విశ్వానం తగ్గిపోయిందమ్మా. చెప్పు తల్లి. నా కళ్లలోకి నూటిగా చూసి చెప్పు తల్లి... ఆవేదన భరిత హృదయంతో అడుగుతున్నాడతను.

"నన్ను విసిగించకు నాన్నా?" మృత్యువు నాతో చెలగాటం ఆడ్తోంది. నా ప్రతి రూపాన్ని మీ చేతుల్లో పెడ్తున్నాను. దాన్ని మీరే పెంచండి. నీ బిడ్డ చనిపోలేదు నాన్నా... ఇదిగో ఈ రూవంలో మళ్ళీ పెరుగుతోంది। చూడూ... అంటూ ఆమె మాట్లాడ్తుంటే... తల్లిదండ్రుల హృదయాలు శోకభరితాలైనాయి.

— *** —

తొంభై శాతం శరీరం కాలిన వాళ్లని భగవంతు కూడా కాపాడలేడు. ఇప్పటికి ఐదు రోజులైంది. ఆమె ఊపిరిక క్షణాల్లో లెక్కించాల్సి ఉంటుంది. అంటూ డాక్టరూ ఉన్న విషయాన్ని తండ్రికి చెప్పాడు. ఆమె మృత్యువార్తకి కుటుంబం తల్లడిల్లిపోతోంది. అక్కడున్న ఒక భర్త తప్ప.

ఎస్.ఐ మళ్ళీ వచ్చాడు.

"ఏమ్మా! చివరిసారిగా ఏమైనా చెప్పాలనుకుంటున్నావా?"

మరణ వాంగ్మూలానికై రిపోర్టు సిద్ధం చేస్తూ అడిగాడు ఎస్.ఐ.

ఆమె భర్త వైపు చూసింది. అతను సైగ చేస్తున్నాడు. రెప్పపాటులో విషయాన్ని గ్రహించాడు ఎస్.ఐ.

"చెప్పమ్మా!" ఒక నిజాన్ని కప్పి పుచ్చడం ఆత్మవంచనవుతుంది. నిన్ను నమ్ముకున్న వాళ్లందర్నీ వంచించిన దానివవుతావు. కనీనం మరణించేటప్పుడైనా నిజాన్ని చెప్పి గుండె భారాన్ని తగ్గించుకో. ఆత్మనంతృప్తిని నింపుకో..... వేదాంత ధోరణిలో ఆత్మీయుడిలా అడుగుతున్నాడతను.

ఆమె భర్త మళ్ళీ సైగ చేస్తున్నాడు. ఆమె కొద్ది క్షణాలు... ఊపిర్ని భారంగా పీలుస్తుంది.

చెప్పమ్మా! ఈ వసిదాని మీద ప్రమాణం చేసి చెప్పమ్మా!

అంటూ ఏడుస్తున్నాడు ఆమె తండ్రి.

చెప్తాను నాన్నా! నిజమే చెప్తాను. అంటూ అతడు బెదిరించిన విధానాన్ని ఆమెను కట్టేసిన విధానాన్ని కిరోసిన్ చల్లి అంటపెట్టిన విధానాన్ని విడమర్చి చెబుతోంది.

"ఈ విషయాన్ని స్టౌ ప్రమాదంగా చిత్రీకరించిందతనే. ఒకవేళ అలా చెప్పనట్లైతే మన కుటుంబాన్ని ఈ వసి బిడ్డని అందర్ని హత్య చేస్తానని బెదిరించాడు నాన్నా?".... "ఎలాగూ చనిపోయేదాన్ని... అనవనరంగా మిమ్మల్నెందుకు బలి చేయాలని భయంతో నిజం చెప్పలేదు"... ఆమెకు శ్వాన ఆడ్డం లేదు.... మాట — మాటకి మధ్య ఆయానం ఎదురవుతోంది. మాటల్ని కూడబల్కొని చెబుతూ.... వసి పావని తల్లిదండ్రుల చేతిలో పెట్టి అనంత విశ్వంలో ఆమె ఆత్మకల్సిపోతోంది. ఆమె భర్త ఒక్కొక్క అడుగు వెనక్కేసి తప్పించుకోవాలని చూసిన ప్రయత్నం అనివార్యమైంది. ఎస్.ఐ. కానిస్టేబుల్ని ముందుగానే జాగ్రత్త వరిచి, మరణ వాంగ్మూలాన్ని రికార్డ్ చేసి అతన్నదుపులోకి తీనుకున్నాడు.

ఉద్యోగం వెల్లబెడ్తుండని, నంస్కార వంతుడని నమ్మాను.... అమ్మాయి నుఖంగా జీవిస్తుందనుకున్నాను.... ఈ కిరాతకుడు నమ్మించి గొంతు కోస్తాడనుకోలేదు.... బాబు. ఏ కూటికిలేని పేదోడికిచ్చిన.... నా బిడ్డ నిండా నూరేళ్లు బ్రతికేది... అయ్యో ఎంత పావం చేశాను. బాబు లక్షల రూపాయల్నిచ్చి నా బిడ్డని నేనే చంపుకున్నాను బాబు!.... నేనే చంపుకున్నాను. నాకు వట్టిన గతి.... నా బిడ్డకి వట్టిన గతి ఇక ఏ కుటుంబానికి జరగొద్దు బాబు జరగొద్దు..... ఏడుస్తూ.... ఎస్.ఐ.తో చెబుతున్నాడు భీమాచారి. తల్లి.... ఏడ్చి.... ఏడ్చి— గుండెల్ని బాదుకుని మూర్చబడిపోయింది.

పెళ్లీడుకొచ్చిన రెండో అమ్మాయికి.... కళ్ల ముందే తన అక్క శవాన్ని చూస్తుంటే.... పెళ్ళంటే రోత పుట్టేట్లుగా తయారైంది. ఆమె ఏదో సాధించాలనే... ఆలోచనల్లో నిమగ్నమైపోయింది........

●